

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BROJ: 96 0 U 152339 22 U
Brčko, 23.11.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Azapović Mireli, u upravnom sporu tužiteljice M.B. iz B., ul. ..., zastupane po punomoćnicima M.M. i M.S., advokatima iz B., protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine, van ročišta dana 23.11.2023.godine, donio je

P R E S U D U

I UVAŽAVA se tužba tužiteljice M.B. iz B., poništavaju se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine i rješenje Sanitarnog inspektora, Inspektorata, Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ...od 06.10.2022.godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje.

II Obavezuje se tužena da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 950,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu dana 30.11.2022.godine podnijela tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja broj predmeta: ..., broj akta: ... od 06.10.2022.godine, Sanitarnog inspektora, Inspektorat, Kancelarije gradonačelnika, kao neosnovana, a kojim rješenjem je odbijen prijedlog tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata, sanitarnog inspektora broj predmeta: ... od 25.06.2020.godine. Smatra da se u upravnom postupku koji je aktu prethodio nije postupilo po pravilima postupka, odnosno da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, da je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, da je akt donesen od strane nenadležnog organa, da je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato, te da u aktu nije nikako ili nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opšti akt. Tužiteljica ne spori nadležnost prvostepenog organa niti pravni osnov obaveza koje su joj naložene rješenjem čije se oglašavanje ništavim traži, odnosno zdravstveni nadzor i izolaciju. Takođe, ne spori ni sadržaj zakonskih odredbi i naredbi na koje se u obrazloženju pobijanog i prvostepenog rješenja pozivaju tužena i prvostepeni organ. Međutim, ističe da se prilikom određivanja predmetnih mjera tj. početka trajanja tih mjera, moralo voditi računa o mogućnosti izvršenja rješenja kojim se iste nalažu. Dakle, da li je rješenje uopšte moguće izvršiti ili ne, ne prosuđuje se prema aktima

Štaba za zaštitu i spašavanje Brčko distrikta BiH (u konkretnom slučaju naredbama) već prema odredbama Zakona o upravnom postupku. Ovo iz razloga što Zakon o upravnom postupku ima veću pravnu snagu nego bilo koja naredba navedenog Štaba (koji nije zakonodavni ili organ izvršne vlasti već predstavlja operativno-stručno tijelo), što dalje znači da prilikom donošenja odluke u konkretnoj pravnoj stvari, zakonske odredbe imaju prednost u odnosu na odredbe sadržane u naredbi, a pogotovo u situaciji kada su odredbe naredbi Štaba i Zakona o upravnom postupku u suprotnosti jedne sa drugim (dakle, u takvoj situaciji, daje se prednost zakonskim odredbama, što u konkretnom slučaju nije učinjeno, obzirom da tužena i prvostepeni organ prednost daju odredbama sadržanim u naredbama Štaba na kojima u suštini i zasnivaju svoje odluke). Tužiteljica spori činjenicu što su joj predmetne mjere određene na način da iste počinju teći od dana 22.06.2020.godine, iako joj je tek tri dana kasnije, dakle, dana 25.06.2020.godine, kojeg je dana, kako to i proizilazi iz sadržaja rješenja čije se oglašavanje ništavim traži, rješenje i doneseno, usmeno (putem telefona) javljeno da joj se, između ostalog, nalaže izolacija. U vezi sa tim, ističe da predmetne mjere koje su joj naložene, suprotno zaključku tužene i prvostepenog organa, određene tako da iste počinju od dana 22.06.2020.godine, nije moguće izvršiti. U konkretnom slučaju, suprotno zaključku tužene i prvostepenog organa, tužiteljica je od strane prvostepenog organa dana 25.06.2020.godine, usmenim putem, oko 11:00 h, obaviještena da je ostvarila kontakt sa licima sumnjivim na korona virus. Tom prilikom su joj, prije svega, usmeno, određene predmetne mjere, nakon čega je, dakle, nekoliko dana nakon toga, primila pisano rješenje. Osim toga, da prvostepeni organ prije dana 25.06.2020.godine nije ni mogao naložiti predmetne mjere proizilazi iz sadržaja prvostepenog rješenja, budući da se u obrazloženju istog navodi da su podaci na osnovu kojih je doneseno rješenje čije se oglašavanje ništavim traži "dostavljeni prvostepenom organu elektronskim putem dana 25.06.2020.godine". Rješenjem čije se oglašavanje ništavim traži se dakle, predmetne mjere određuju počev od dana 22.06.2020.godine, iako je tužiteljici tek tri dana kasnije, dakle, dana 25.06.2020.godine, usmeno (putem telefona) javljeno da joj se određuju predmetne mjere (što dodatno potvrđuje i obrazloženje prvostepenog rješenja). Drugim riječima, prema dispozitivu rješenja čije se oglašavanje ništavim traži, tužiteljica je bila dužna da bude u izolaciji u ono vrijeme u kojem ni sama nije znala da joj je određena izolacija, što znači da joj se rješenjem čije se oglašavanje ništavim traži nalaže obaveza koja se treba izvršiti prije nego što je uopšte i saznala za nju, odnosno obaveza o kojoj je, u konkretnom slučaju, tek tri dana kasnije, obaviještena, zbog čega se takvo rješenje ne može izvršiti. Dakle, nesporno je da prvostepeni organ ima ovlaštenja da naloži predmetne mjere (što je u konkretnom slučaju i učinjeno), međutim, prilikom određivanja tih mjera mora se voditi računa o početku trajanja tih mjera jer u suprotnom naložene obaveze postoje, odnosno predmetne mjere koja su izrečene počinju teći prije nego što je rješenje čije se oglašavanje ništavim traži doneseno, a u konkretnom slučaju, rješenje je doneseno usmeno (putem telefona) dana 25.06.2020.godine. Dalje ističe da je odredbom člana 250. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano da se rješenje doneseno u upravnom postupku izvršava pošto postane izvršno te da je u izreci pobijanog rješenja, između ostalog, navedeno da žalba ne odlaže izvršenje. U vezi sa tim, ističe da rješenje koje je doneseno usmeno, shodno odredbi člana 250. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnom postupku, postaje izvršno dostavom stranci, ako žalba ne odgađa izvršenje, što dalje znači da, u konkretnom slučaju, rješenje čije se oglašavanje ništavim traži može biti izvršno samo od dana kada ju je nadležni organ usmeno obavijestio da joj se određuju predmetne mjere, a to je dan 25.06.2020.godine, koji se shodno navedenom ima uzeti kao dan dostavljanja rješenja. Tužiteljica ističe da je u konkretnom slučaju riječ o faktičkoj nemogućnosti izvršenja rješenja, odnosno o obavezi koju je faktički nemoguće izvršiti. Drugim riječima, obaveze koje su joj određene i za koje je saznala tek dana 25.06.2020.godine, ako ćemo se držati izreke rješenja čije se oglašavanje ništavim traži, treba da izvrši počev od dana 22.06.2020.godine. A shodno odredbi člana 247. stav 1. Zakona o upravnom postupku, rješenje čije izvršenje uopšte nije moguće, oglašava se ništavim, dok je stavom 2. istog člana navedenog zakona propisano da se rješenje može oglasiti ništavim u cjelosti ili djelimično (što tužiteljica u konkretnom slučaju traži). Osim toga, ističe da na ništavost upravnog akta sud pazi po službenoj dužnosti (član 30. stav 2. Zakona o upravnim sporovima). Takođe, kada je u pitanju vanredni pravni lijek oglašavanja rješenja ništavim,

ističe da je sasvim irelevantno to što nije ulagala žalbu tako da je to "rješenje postalo i izvršno, konačno i pravosnažno" jer se rješenje može oglasiti ništavim u svako doba (član 248. stav 1. Zakona o upravnom postupku). Osim toga, ističe da je pogrešan zaključak da je rješenje čije se oglašavanje ništavim traži "već izvršeno prije više od dvije godine", odnosno da je "već postupljeno po tom rješenju i to prilično davno". Naime, rješenje, odnosno onaj dio rješenja koji je bilo moguće izvršiti je izvršeno, dakle, tužiteljica je bila pod zdravstvenim nadzorom i u izolaciji od 25.06.2020.godine i to od onog trenutka kada joj je prvostepeni organ usmenim putem i naložio predmetne mjere. Međutim, nije moguće izvršiti onaj dio rješenja u kojem zdravstveni nadzor i ograničavanje kretanja u trajanju od minimalno 14 dana počinju da teku od 22.06.2020.godine, zbog čega tužiteljica i traži da se predmetno rješenje u tom dijelu oglasi ništavim (dakle djelimično). Takođe smatra da je pogrešan zaključak tužene da "pravno zastupanje nije bilo nužno i opravdano, obzirom da se radi o jednostranačkoj upravnoj stvari... kao i da je prijedlog odbijen". Suprotno tome, imajući u vidu da je u konkretnom slučaju riječ o vanrednom pravnom lijeku tj. prijedlogu za oglašavanje ništavim predmetnog rješenja, gdje se oglasiti ništavim mogu samo rješenja koja su donesena uz najteže povrede zakona (a u konkretnom slučaju oglašavanje ništavim predmetnog rješenja se traži jer izvršenje rješenja nije moguće), odnosno da predmetni prijedlog predstavlja obrazložen podnesak koji sadrži činjenična i pravna obrazloženja, za sastav kojeg je potrebno poznavanje odredaba Zakona o upravnom postupku, odnosno nužno je stručno znanje sa kojim ne raspolaže, smatra da je zastupanje u predmetnom postupku nužno i opravdano tj. da ima pravo na nadoknadu troškova za pravno zastupanje. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, pobijano i prvostepeno rješenje u cijelosti poništavaju te predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražila.

U odgovoru na tužbu tužena u potpunosti osporava navode u tužbi i ostaje kod navoda iz obrazloženja rješenja broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine, navodeći da je u pobijanom rješenju dala detaljno obrazloženje o svakom žalbenom navodu i da u cijelosti ostaje kod istaknutih razloga i navoda u obrazloženju drugostepenog rješenja, a zbog kojih je tužba neosnovana. Predložila je sudu da u cjelosti prihvati obrazloženje rješenja Apelacione komisije i odbije tužbu u cijelosti kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe i odgovora na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 247. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH – prečišćen tekst ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH" broj: 48/11) propisano je da se ništavim oglašava rješenje: koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku; koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po kaznenom zakonu; čije izvršenje uopće nije moguće; na koje stranka nije naknadno izričito ili prešutno pristala; koje sadrži nepravilnosti koje je po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi predviđena kao razlog ništavosti. Odredbom člana 248. stav 1. istog Zakona propisano je da se rješenje može u svako doba može oglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke ili Ombudsmena Bosne i Hercegovine. Odredbom stava 2. istog člana Zakona da se rješenje može oglasiti ništavim u cijelosti ili djelimično. Odredbom stava 3. istog člana Zakona da rješenje oglašava ništavim organ koji ga je donio ili Apelaciona komisija. A odredbom stava 4. istog člana Zakona propisano je da je protiv rješenja kojim se neko rješenje proglašava ništavim ili se odbija prijedlog stranke ili Ombudsmena za oglašavanje rješenja ništavim dopuštena žalba. Ako nema organa koji rješava o žalbi, protiv takvog rješenja može se neposredno pokrenuti upravni spor kod suda.

Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od

07.11.2022.godine odbila žalbu M.B. (ovdje tužiteljice) izjavljenu protiv rješenja broj predmeta: ..., broj akta: ... od 06.10.2022.godine, Sanitarnog inspektora, Inspektorat, Kancelarije gradonačelnika, kao neosnovanu. U obrazloženju svog rješenja je navela da je uz savjesnu i brižljivu ocjenu svakog dokaza pojedinačno, a potom u međusobnoj vezi, te na osnovu rezultata cjelokupnog postupka vijeće Apelacione komisije utvrdilo da je sanitarni inspektor donio pobijano rješenje shodno odredbama člana 247. i 248. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, te da u konkretnom slučaju razlog koji je žaliteljica navela u žalbi ne predstavlja zakonski razlog za oglašavanje rješenja ništavim, propisan odredbom člana 247. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Ovo stoga, što navedeni uslov nije ispunjen u konkretnom slučaju jer iz spisa predmeta ne proizilazi da predmetno rješenje uopšte nije moguće izvršiti. Naprotiv, predmetno rješenje je već izvršeno prije više od godinu dana i na isto stranka nije ulagala žalbu, tako da je isto postalo i izvršno i konačno i pravosnažno. Dakle, u konkretnom slučaju, prvostepeni organ je donio ispravno rješenje, kada je utvrdio da nisu ispunjeni zakonski uslovi da se rješenje oglasi ništavim iz razloga što uopšte nije moguće izvršenje predmetnog rješenja Sanitarnog inspektora. Ovo stoga što je to rješenje već izvršeno, odnosno bilo je potrebno da se izvrši kako je to navedeno u istom pisanom rješenju.

Razmotrivši navode iz osporenog rješenja Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine, sud te navode i obrazloženje tužene nije mogao prihvatiti kao osnovane.

Naime, predmet ove upravne stvari je zahtjev tužiteljice da se rješenje Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH, Sanitarnog inspektora broj predmeta: ... od 25.06.2020.godine oglasi ništavim u dijelu kojim joj je izolacija određena na način da ista počinje teći od dana 22.06.2020.godine, iako joj je tek tri dana kasnije, dakle, dana 25.06.2020.godine, kojeg je dana, kako to i proizilazi iz sadržaja pobijanog rješenja, rješenje i doneseno, usmeno (putem telefona), javljeno da joj se, između ostalog, nalaže izolacija, a shodno odredbi člana 247. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Rješenjem Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH, Sanitarnog inspektora broj predmeta: ..., broj akta: ... od 06.10.2022.godine odbija se prijedlog tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata, Sanitarnog inspektora broj: ... od 25.06.2020.godine (tačka 1. izreke) te se odbija zahtjev za naknadu troškova upravnog postupka kao neosnovan (tačka 2. izreke). U obrazloženju rješenja se navodi da je postupajući po podnesenom prijedlogu sanitarni inspektor Inspektorata Brčko distrikta BiH odlučio kao u izreci rješenja jer je u konkretnom slučaju predmetno rješenje već izvršeno prije više od dvije godine i na isto rješenje stranka nije ulagala žalbu, tako da je isto postalo izvršno, konačno i pravosnažno. Rješavajući po žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv navedenog rješenja, Apelaciona komisija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine, istu odbila, kao neosnovanu, navodeći da je vijeće Apelacione komisije utvrdilo da je sanitarni inspektor donio pobijano rješenje shodno odredbama člana 247. i 248. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH.

Odredbom člana 247. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH propisano je da se ništavim oglašava rješenje, između ostalog, čije izvršenje uopšte nije moguće, a Apelacioni sud Brčko distrikta BiH je već u sličnoj pravnoj situaciji (presuda broj: ... od 26.11.2021.godine) jasno izrazio stav da se nalaganje postupanja po zdravstvenim mjerama ne može protezati unazad jer je to u suprotnosti sa osnovnim pravilima koja determinišu postupak izvršenja upravnih akata (dejstvo izvršnosti se najranije može steći momentom saopštavanja, odnosno usmenog nalaganja ili dostavom akta), da je takvo postupanje u suprotnosti sa načelom zakonitosti (član 4. Zakona o upravnom postupku), a zbog faktičke nemogućnosti izvršenja, predstavlja i razlog koji takav akt čini ništavim (u dijelu) saglasno odredbi člana 247. stav (1) tačka 3) Zakona o upravnom postupku.

Polazeći od toga da se, u skladu sa odredbom člana 248. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, rješenje može oglasiti ništavim u svako doba po službenoj dužnosti ili po

prijedlogu stranke (stav 1.), u cjelosti ili djelimično (stav 2.) i da rješenje oglašava ništavim organ koji ga je donio ili Apelaciona komisija (stav 3.), dakle, da je stvarna nadležnost za odlučivanje alternativno propisana i da za postupanje po ovom vanrednom pravnom sredstvu, nije nužno da je prethodno protiv prvostepenog upravnog akta izjavljen redovni pravni lijek, osnovni zadatak sanitarnog inspektora, Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH u ovoj upravnoj stvari jeste da jasno utvrdi i u obrazloženju svog akta izloži razloge koji opravdavaju takvo utvrđenje, u kom momentu i koji organ je usmeno tužiteljici naložio stavljanje pod zdravstveni nadzor i izolaciju počevši od dana 22.06.2020.godine, odnosno da li je to učinjeno tek dana 25.06.2020.godine, na kojoj tvrdnji tužiteljica zasniva prijedlog za djelimično oglašavanje ništavim rješenja Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH, sanitarnog inspektora broj predmeta: ... od 25.06.2020.godine.

U obrazloženju rješenja Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 07.11.2022.godine (kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja broj predmeta: ..., broj akta: ... od 06.10.2022.godine Sanitarnog inspektora, Inspektorat, Kancelarije gradonačelnika) stoji da je "uvidom u spis predmeta, a prema službenim podacima Pododjeljenje za javno zdravstvo Brčko distrikta BiH, vidljivo da je M.B, počev od dana 22.06.2020.godine, bila u kontaktu, odnosno živi u zajedničkom domaćinstvu sa A.I., kao licem koje je boravilo sa N.Đ., osobom pozitivnom na zaraznu bolest COVID 19. Dakle, M.B je kao lice koje je neposredno bilo u kontaktu sa licem koje je bilo u kontaktu sa zaraženim licem stavljena pod zdravstveni nadzor i naloženo joj je ograničenje kretanja, počev od 22.06.2020.godine, te je postojala mogućnost zaražavanja i prenošenja i to od dana kada je sprovedeno epidemiološko ispitivanje. Obzirom da je A.I. u Brčko doputovao 22.06.2020.godine, te da živi u zajedničkom domaćinstvu sa žaliteljicom, nije sporna činjenica da je ista bila upoznata i od strane A.I. o samoizolaciji, odnosno o preduzimanju i navođenju mjera na koje je i sam A.I. upućen". Međutim, takvo utvrđenje i zaključak tužene ne sadrži jasno utvrđenje ko je (da li sanitarni inspektor ili Pododjeljenje za javno zdravstvo Distrikta) usmeno dana 22.06.2020.godine, u skladu sa odredbom člana 199. Zakona o upravnom postupku, tužiteljici izrekao predmetne mjere (stavljanje pod zdravstveni nadzor i izolaciju), pa sud u konačnom pravilnost postupanja tužene i prvostepenog organa u postupku po prijedlogu tužiteljice za djelimično oglašavanje ništavim rješenja sanitarnog inspektora od 25.06.2020.godine nije mogao ispitati.

Kako iz svega navedenog proističe da je u postupku u vezi sa prijedlogom tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH, Sanitarnog inspektora broj predmeta: ... od 25.06.2020.godine prvostepeni organ povrijedio zakon na štetu tužiteljice, a što je tužena kao nadležni drugostepeni organ bila dužna utvrditi i otkloniti, ali to nije učinila, to je sud na osnovu člana 29. stav 2., člana 30 i člana 31. stav 3. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 4/00 i 1/01) sud i odlučio kao u izreci ove presude, te usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice.

U ponovnom upravnom postupku, prvostepeni organ će, kao nadležni upravni organ, donijeti novo rješenje po prijedlogu tužiteljice za oglašavanje ništavim rješenja Kancelarije gradonačelnika, Inspektorata Brčko distrikta BiH, sanitarnog inspektora broj predmeta: ... od 25.06.2020.godine, saglasno odredbi člana 33. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH, dakle, u skladu sa pravnim shvatanjem i primjedbama suda iznesenim u obrazloženju ove presude i jasno će utvrditi ko je tužiteljici usmeno naložio stavljanje pod zdravstveni nadzor i izolaciju dana 22.06.2020.godine (ako je to učinjeno od strane Pododjeljenja za javno zdravstvo, obrazložiti i osnov postupanja ovog organa).

Odluka o naknadi troškova upravnog spora donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH („Službeni

glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 4/00 i 1/01) i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik RS-a" broj: 68/05), a troškovi se odnose na: taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, taksu na presudu u iznosu od 100,00 KM, sastav tužbe po punomoćniku u iznosu od 600,00 KM i paušalnu nagradu za sastav predmetne tužbe u iznosu od 150,00 KM, što sve ukupno iznosi 950,00 KM, pa je sud i obavezao tuženu da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu. Tužiteljici nisu dosuđeni troškovi koji se odnose na sastav prijedloga za oglašavanje rješenja ništavim u iznosu od 450,00 KM, sastav žalbe protiv prvostepenog rješenja u iznosu od 450,00 KM, iznos uplaćene administrativne takse, zajedno sa provizijom navedenom u uplatnici, troškovi koji se odnose na sastav podneska od 14.11.2022. godine (traženje od tužene da se donese odluka po žalbi) u iznosu od 300,00 KM i paušalna nagrada za sastav podneska od 14.11.2022.godine u iznosu od 75,00 KM, obzirom da se radi o troškovima koje je tužiteljica potraživala u upravnom postupku koji je prethodio ovoj tužbi a ne o troškovima ovog upravnog spora.

SUDIJA

AZAPOVIĆ MIRELA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.